

Index). МС діагностували згідно з рекомендаціями International Diabetes Federation (2005). Визначали антропометричні характеристики з розрахунком індексу маси тіла (ІМТ) за формулою Кетле. Всі пацієнти були розділені на 2 групи: І група включала 38 хворих на псоріаз без МС [вік $42,8 \pm 5,7$ років; ІМТ $21,3 \pm 2,6$ кг/м²; PASI $20,2 \pm 3,4$]; ІІ група – 36 хворих на псоріаз з МС [вік $43,8 \pm 6,1$ років; ІМТ $33,4 \pm 4,8$ кг/м²; PASI $27,8 \pm 4,0$]. У групу контролю входили 20 здорових [вік $42,5 \pm 5,9$ років; ІМТ $22,0 \pm 2,4$ кг/м²]. Визначення вмісту лептину у крові проводилось за допомогою імуноферментного аналізу з використанням набору ELISA (DRG, Німеччина). Статистичне опрацювання отриманих результатів дослідження проводили на персональному комп'ютері з використанням програми “Statistica 7,0 for Windows”.

Результати дослідження. За результатами дослідження у хворих на псоріаз ІІ групи на тлі МС збільшення вмісту лептину у крові виявлено у 94,4 % випадків порівняно з 42,1% випадків у хворих І групи без МС ($p < 0,05$); його показник перевищував такий у хворих у хворих І групи у 3,23 разу ($p < 0,01$), у 5,07 разу такий у здорових ($p < 0,01$). Встановлено взаємозв'язок між лептинемією і важкістю перебігу псоріазу, показниками МС та інсулінорезистентності. Зокрема, кореляції між вмістом лептину у крові та ІМТ ($r = 0,32, p < 0,05$), вмістом тригліцеридів ($r = 0,57, p < 0,05$), показником PASI ($r = 0,24, p = p < 0,05$) були вірогідними і вказують на роль лептину в розвитку і більш важкому перебігу псоріазу на тлі МС.

Висновки. 1. У хворих на псоріаз за наявності МС відзначається більш часте і виражене збільшення вмісту лептину у крові.

2. Виявлений негативний вплив лептинемії на перебіг псоріазу за кореляцією між показниками вмісту у крові лептину та індексом PASI.

3. Встановлено взаємозв'язок між лептинемією і МС та інсулінорезистентністю, що вказує на його роль в патогенезі поєднаної патології – псоріазу та МС.

УДК 616.5-006.03-085.-832-035

ВОЗМОЖНОСТИ ПРИМЕНЕНИЯ МЕТОДА ДИАТЕРМОКОАГУЛЯЦИИ ПРИ ДОБРОКАЧЕСТВЕННЫХ НОВООБРАЗОВАНИЯХ КОЖИ

Головкин А. В.

*Запорожский государственный
медицинский университет*

Цель нашего исследования заключалась в проведении сравнительной характеристики эффективности диатермокоагуляции и криохирургии.

Материалы и методы исследования. Под нашим наблюдением находилось 38 человек в возрасте от 14 до 76 лет (мужчин – 7, женщин – 31) с разнообразной локализацией доброкачественных образований кожи.

У обследованных пациентов отмечались: мягкая фиброма – у 5 человек, старческая кератома – у 13, папилломы – у 10, вульгарные бородавки – у 5, остроконечные кондиломы – у 3, подошвенные бородавки – у 2.

Диагноз устанавливался на основании клинической картины патологического новообразования и тщательного сбора анамнеза. При необходимости удаленные участки отправлялись на гистологическое исследование.

Пациенты были безвыборочно распределены на две группы: первая группа – 23 человека, у которых деструкцию новообразований проводили путём диатермокоагуляции, вторая подгруппа – 15 человек, удаление новообразований у которых проводили путём криодеструкции.

Выводы: диатермокоагуляция доброкачественных образований кожи не вызывает выраженной воспалительной реакции и кровотечения, позволяет сократить сроки заживления, избежать осложнений и получить хорошие косметические результаты. Наличие рецидивов, осложнений в виде атрофических рубцов и депигментации кожи, болезненность во время проведения процедуры, огра-

ничають можливість використання криодеструкції. Метод криодеструкції не потребує обезболивання, може бути методом вибору при множественних образованиях на обширных участках тела больного, при наличии крупных образований, а также поверхностных образований большой площади.

Перспективы дальнейших исследований: полученные нами результаты позволяют рекомендовать проведение дальнейшего сравнительного исследования диатермокоагуляции с другими методами микрохирургии доброкачественных новообразований кожи.

УДК 616.2.575.204

ОСОБЛИВОСТІ ЧУТЛИВОСТІ MRSA ШТАМІВ, ВИДІЛЕНИХ ВІД ХВОРИХ НА ТЯЖКІ ПОШИРЕНІ ДЕРМАТОЗИ, ДО АНТИБІОТИКІВ РІЗНИХ ГРУП

**Джорасєва С.К., Гончаренко В.В.,
Васильєва О.С., Іванцова О.К.,
Щоголєва О.В., Ковалик А.І.**

*ДУ „Інститут дерматології
та венерології НАМН України”*

Шкіра людини являє собою унікальну екологічну систему, яка відіграє надзвичайно велику роль у забезпеченні різноманітних функцій організму та представлена чисельними мікробіоценозами, які створюються різновидами бактерій і грибів. Вплив несприятливої екологічної ситуації, загальне погіршення здоров'я населення, неконтрольоване вживання антибіотиків призводить до постійного зростання рівня захворюваності на поширені дерматози зі збільшенням кількості важких форм цих захворювань, які характеризуються безперервно рецидивуючим перебігом та вираженими мікробно-запальними проявами. Роль стафілококової компоненти екоотопу шкіри вельми важлива, оскільки мікробіологічні дослідження при цих захворюваннях упродовж останніх 20 років вказують, що ступінь колонізації шкіри

Staphylococcus aureus прямо корелює з тяжкістю перебігу дерматозів, а наявність стафілококової інфекції при атопічному дерматиті часто стає пусковим фактором загострення захворювання. Моніторингу за розповсюдженням *S.aureus* при різних нозологічних станах приділяють дуже велике значення. Це пов'язано з тим, що важливою клінічною проблемою є зростання генетично обумовленої резистентності патогенних мікроорганізмів до β-лактамних антибіотиків. До цієї групи збудників у тому числі належать оксацилінрезистентні штами *S.aureus* (за міжнародною класифікацією MRSA).

Метою дослідження стало визначення чутливості MRSA штамів до антибіотиків різних груп.

Матеріали та методи. об'єктом дослідження слугували 118 штамів *S.aureus*, вилучених з уражених ділянок шкіри хворих на тяжкі поширені дерматози. Чутливість вилучених культур до антибіотиків проводили диско-дифузійним методом з застосуванням стандартних дисків. За результатами визначення чутливості *S.aureus* до оксациліну штами було розподілено на метицилінрезистентні (MRSA) та метицилінчутливі (MSSA).

Результати дослідження. При дослідженні чутливості вилучених штамів *S.aureus* до антибактеріальних препаратів було встановлено, що дані мікроорганізми виявили високу чутливість до ванкоміцину (100%), гентаміцину, фузидіну (по 94,9%), ципрофлоксацину (88,9%), азитроміцину (68,6%); середню чутливість до доксицикліну, левоміцетину та лінкоміцину (38,1%, 47,4% та 50,0% штамів відповідно). Звертає на себе увагу висока резистентність ізольованих штамів до пеніциліну (87,2%). Питома вага MRSA за результатами визначення резистентності до оксациліну склала 34,7%. Порівнюючи отримані нами дані з результатами досліджень минулих років, виявлено, що у даній категорії хворих спостерігається тенденція до збільшення кількості MRSA штамів. Процент виявлення збільшився на 8,3% за 4 роки.

При аналізі чутливості MRSA штамів до антибактеріальних препаратів інших груп